

den for Maribo Amts Abo Valgfreds (Monrad), og mit Vædringsforslag, fornemmelig bestaaer deri, at jeg har udeladt det Udtryk: „at Hans Majestæts ansvarlige Raadgivere have ladet det være tvivlsomt, om de ere i Besiddelse af politisk Paalidelighed“. I denne Uttring ligger en saa drøi og alvorlig Sigelse, at jeg har troet, at det var uforvarsomt at slynge den ud uden Beviis, og den kan efter min Mening ikke bevises. Derfor har jeg udeladt den. Jeg antager det for muligt, at den høiærværdige Forslagsstiller af Adressen ved sin Veltalenhed kan henrive Fleertallet i Forsamlingen til at stemme for den uden Beviis; men jeg skal ikke lade mig henrive. Jeg troer desuden ikke, at en Adresse, hvori der foreskommer en saadan Sigelse, vil finde Gjengang i den offentlige Mening, idet jeg troer, at enhver billigt dømmende Mand, som ikke er bleven begejstret af den høitærede Forslagsstiller's Veltalenhed, vil stemme imod en Adresse, der indeholder en saadan Sigelse (Nei! Nei! Larm i Salen). Jeg har troet, at det Vædringsforslag, jeg har stillet, kunde forebygge det Brud, som tvivlsomt maa indtræde mellem Regjeringen og Rigsdagen, naar en Adresse blev voteret, som indeholder en saadan Sigelse, og et saadant Brud anseer jeg under nærværende Forhold for at være høist farligt og skadeligt for vort Fædreland (Nei! Nei!). Ja, de Herrer sige Nei, det kommer jo an paa Ens egen Anskuelse; jeg mener, det er mig tilladt at udtale mig ligesaa frit og ubindret som de Andre (Ja! Ja!). Jeg har troet, at ved mit Forslag vilde et saadant Brud blive forebygget eller at det vilde bidrage til at fremkalde for det Første en mulig Tilnærmelse og maaskee muligen en god Forstaaelse med Ministeriet, hvilket jeg anseer for at være Alt, og i Særdeleshed for Diebliffet særdeles heldbringende for vort Fædreland. Med disse Uttringer skal jeg overlade mit Vædringsforslag til dets Skæbne; jeg kan nok allerede mærke, hvorledes den vil blive.

Sjorth: Ved at overveie det Svar, som Ministeriet har givet paa den ærede Forslagsstiller's Interpellation, kan jeg ikke opfatte det paa samme Maade, som det i Adressen var opfattet. Det er jo vel sandt, at Premiermi-

nisterens Udtalelser under Grundlovsagens Forhandling har været meget betænkelige; men vi have jo Beviis for, at Premierministeren under disse Forhandlinger kun har udtalt sin personlige Anskuelse; dette Beviis have vi deri, at han har udtalt sig for et Vædringsforslag, som det samlede Ministerium senere misbilligede, og, hvad Mere er, Regjeringens Svar paa Interpellationen nævner ikke med et Ord Forhandlingerne, det nævner kun Udkastet, som er forelagt, og i Udkastet er Rigsdagens Ret til at vedtage Grundlovsforandringer anerkjendt; jeg kan altsaa ikke skjønne Andet, end at Regjeringens Svar er et indirecte Ja. Men jeg troer ikke, at det vilde føre til Noget at undersøge, om Adressen finder sin Berettigelse i det, som nærmest har givet Anledning til dens Fremkomme; thi jeg troer den er fuldkommen berettiget i vor hele politiske Stilling. Den Tilstand, hvori vi befinde os, idet Regjeringen ikke har erklæret sig enig i de vigtige Grundlovsbestemmelser, som med stor Majoritet ere vedtagne af begge Rigsdagens Afdelinger, denne Tilstand er vistnok saa beklagelig, at, naar der fremkommer et Forsøg paa at føre os ud af den, saa bør man ikke modsætte sig det, selv om man ikke nærer nogen Forhaabning om et heldigt Udfald, og selv om man ikke kan billige den foreliggende Adresse i hele dens Omfang; thi, hvad end Udfaldet bliver af et saadant Forsøg, saa vil det dog altid bidrage til at klare Stillingen, til at Rigsdagen faaer Bished for, hvorledes den staaer ligeoverfor Regjeringen, og en saadan Bished maa bevirke, at Forfatningsagen føres hurtigere til Ende. Jeg kan derfor ikke stemme imod den foreliggende Adresse, saa meget mindre, som jeg maa erkjende, at det Program, som den ærede Forslagsstiller formeente, at et muligt nyt Ministerium maatte opstille, i alle Henseender maa ansees som fyldestgjørende.

Jeg har sagt, at jeg ikke nærer noget Haab om et heldigt Udfald. Jeg nærer ikke et saadant Haab, fordi jeg ikke troer, at det vil være saa let for Hans Majestæt at finde et nyt Ministerium, der har større Evne til at gennemføre Forfatningsagen end det nær-